

og det støtter Dansk Folkeparti, eller man kan hæve minimumsstraffen, og det synes vi egentlig også burde gøres.

Regeringen bør naturligvis give domstolene et alvorligt vink om, at noget skal ske, eller at Folketinget skærper strafferammerne.

Begrebet straf har jo været heftigt diskuteret på det seneste. Fra sædvanlig side har det været fremhævet, at skærpede straffe ikke skulle have nogen virkning. Der er altid såkaldte eksperter, der udtaler sig om de her ting. Jeg tror ikke, at man alene skal basere sin mening på eksperternes udsagn. Jeg tror i allerhøjeste grad, at her burde den sunde fornuft have langt større betydning.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at befolkningen skal være tryk ved, at der altid skrives meget, meget hårdt ind over for kriminalitet. Der er hård straf altså et signal fra lovgiverne herom. Vi er således langt mere interesseret i ofrene og ofrenes pårørende og den almindelige retssikkerhed, end vi er interesseret i de kriminelle.

Naturligvis skal der være reel adgang til anonyme vidner. Det er en sag, som Venstre og De Konservative har foreslået, og som helt klart får Dansk Folkepartis støtte og i øvrigt har fået det de gange, vi før har diskuteret det i Folketingssalen.

Så må jeg sige noget om – og det er helt naturligt i dag at kaste et blik tilbage – hvad der egentlig er sket i hele den her debat.

Det startede jo med statsministerens meget omdiskuterede nytårstale. Jeg skal ikke referere, hvad statsministeren sagde, det er gjort så mange gange. Og timingen var jo fuldstændig korrekt, for knap nok havde vi fået slukket for tv-kanalerne, før justitsministerens melding tikede ind over Ritzau. Man skulle næsten tro, det var aftalt, og det så jo ud, som om der nu virkelig ville ske noget med højere strafferammer, og nu skulle der gøres noget ved voldskriminaliteten.

Det varede jo ikke ret mange dage, så begyndte den store uro i regeringspartierne. Det Radikale Venstre, som det sig hør og bør, stillede sig på bagbenene, så snart det gælder noget vedrørende retspolitik, og det ser ud, som om Det Radikale Venstre har fået for stor indflydelse på regeringens såkaldte voldspakke. Sådan ser det ud, som om fakta er.

Jeg skal ikke kommentere meget, hvordan Socialdemokratiet har klaret sig ud af det her, det er der andre, der kan gøre. Og jeg håber, at

det bliver gjort på rette sted om ikke andet så ved et folketingsvalg.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger til de af ordførerne, der har beskæftiget sig med lovforslag nr. L 134 fra De Konservative og Venstre. Justitsministeren sagde, at han og regeringen ikke kunne støtte en generel skærpelse af strafferammerne.

Mit spørgsmål vil så naturligt være, hvor hurtigt man kan skifte mening, for en generel skærpelse af strafferammerne i straffelovens § 245 og § 246 var altså det, justitsministeren sagde i de første 8–10 dage af dette år, og det er citeret i stort set alle landets aviser.

Justitsministeren sagde også som en begrundelse, at hverken voldsstatistikken eller grovheden i de voldsforbrydelser, der bliver begået, giver grund til at ændre strafferammerne. Man kan så spørge, hvad grunden var til, at justitsministeren ønskede at ændre strafferammerne for 3 uger siden.

Jeg vil nu lade det ligge og bare sige, at voldsstatistikken giver grund til at hæve strafferammerne, og jeg vil altså godt endnu en gang aflive den myte, som mange af ordførerne – fru Dorte Bennedsen, hr. Bjørn Elmquist og andre – har været inde på, når de har citeret en række forskellige statistikker fra Københavns politi, rigspolitiet osv., men jeg tror ikke, der er nogen, der har citeret en statistik i dag, der ikke har været rigtig.

Jeg vil så godt komme med det, jeg synes, der er det afgørende, når vi diskuterer dette lovforslag. Dette forslag går kun på de 700 ud af de ca. 9.000 voldsstraffe, der idømmes hvert år, nemlig på de kriminelle, der bliver dømt efter straffelovens § 245 og § 246, altså den grove og rå vold og den særdeles grove og rå vold. Hvis vi går tilbage til 1990, altså for 7 år siden, blev 347 domfældt efter § 245. Hvis vi går tilbage til 1995, som er det sidste år, Danmarks Statistik har, var tallet steget til 629. Det er altså en forøgelse på lidt over 80 pct. af den særlig grove og rå vold.

Hvis vi tager den alleralvorligste vold, altså straffelovens § 246, er tallet steget fra 19 til 26 domfældelser. Det er altså 36 pct. flere, og det rimer jo fantastisk godt med det, fru Birthe Rønn Hornbech, hr. Tom Behnke og andre ude fra det praktiske liv siger, og som politifolk dagligt siger, nemlig at det godt kan ske, at det samlede antal voldstilfælde er faldet en lille smule, men den grove vold er steget. Den vold, hvor der